

[GORZAŁCZANY ai

o prawdopodobnie jasne (tak w gorzałka); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg m N gorzałczany. ◇ G gorzałczan(e)go. ◇ n G gorzałczan(e)go. ◇ pl N subst gorzałczan(e). ◇ G gorzałczanych.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.; poza tym XVII w. w innym znaczeniu.

Przymiotnik od „gorzałka f”:

a. Zawierający gorzałkę:

Zestawienie: »hipokras gorzałczany«: Hipokrás lekárkie wino [...] Zoładkowy [...] Serdeczny [...] Gorzałczány *SienHerb* A#3; Hipokrás gorzałczány. Weźmi Cynámonu [...] Ingieru [...] potáfzy/ wfp w naczynie gorzałki pełne [...] Tey gorzałki łyżkę iedną wley w kwartę winá czerwonego *SienHerb* 626a.

b. Używany przy pędzeniu gorzałki:

Zestawienia: »garn(i)ec gorzałczany« [szyk zmienny]: *LustrKrak* 97, 146, 200, 217, 221, 229; *LustrKrak* 5, 15, 33, 37; *LustrSand* 158, 163, 218, 279, 282; Od gorzałczanych garnców żadnego płatu nie dają w Ploczku, tylko szos *LustrPłoc* 172; Garnec gorzałczany 1 o 2 rurach *InwMieszcz* 1583 nr 249, 1578 nr 220, 1585 nr 263, 1595 nr 298.

»rura gorzałczana«: [inwentarz kotlarzowej] długie żelazo 1, a drugie krótsze do robienia rur gorzałczanych *InwMieszcz* 1576 nr 207.

c. Stanowiący opłatę od pędzenia gorzałki:

Zestawienie: »gorzałczany czynsz«: Gorzałczanego czynszu, który było anno praeterito jednej mieszczce arendowano pro mc. 8, facit pro anno mc. 8/0/0 *LustrSand* 298.

α. W funkcji rzeczownika: »gorzałczane« = czynsz od pędzenia gorzałki: Item gorzałczanego mc 2/0/0 *LustrKrak* 107.

Cf **GORZAŁKOWY**

KW